

Urednikova beseda

Obujanje (od) mrtvih že po definiciji ni ravno hvaležno početje – morda je tudi v tem razlog, da je v našem primeru oživljanje trajalo več kot leto dni, predno je pacient po šestnajstih letih pavze spet zadihal. V svoje opravičilo naj povem, da vsa zamuda ne gre na rovaš podpisanega, tudi če je bil pri njej udeležen, ampak so k njej prispevali tudi nekateri avtorji oz. njihovi teksti, ki so se prav nečloveško upirali dajanju na – virtualni - papir. A kot se rado zgodi, ima tudi zamuda svoje prednosti: kakšnih štirih, petih zanimivih tekstov, med njimi kolega Medvedove in Vogrinca, v tej številki ne bi bilo, če bi Šaleški razgledi 'izšli' pravočasno. Avtorjem nismo ničesar predpisovali, prepovedovali ali vsiljevali, pisali so, kot sta jim duša in srce dala; morda je publikacija zato malo bolj pisana, kot je bila včasih, ampak to ni nujno pomanjkljivost.

Kakor že, pred nami in pred vami je nova, trinajsta številka Šaleških razgledov, letnik 2012. V tem zadnjem letu nas je alarmantno stanje slovenskega gospodarstva (ampak ali že kdaj ni bilo alarmantno, tik pred katastrofo, nujno potrebno stabilizacije, reforme itd.? kar bi nam pravzaprav moralo dati mislit ne glede na z velikim pompom uvoženo svetovno krizo iz – spet enkrat - Amerike) prisililo v spremenjen, dvofazni postopek objave: najprej na spletu, pri čemer bomo vsaj začasno zlorabili (tudi to je zelo modna beseda – naj se vidi, da smo na tekočem) spletno stran knjižnice, pozneje pa – odvisno od ravno omenjenega gospodarstva – morda tudi kaj dejansko dali na papir.

Vsako pisanje in urednikovanje navznoter seveda živi od upanja, da bo za svoje izdelke našlo bralca-odjemalca in da bodo ti komu kdaj (kdaj...?) vsaj zanimivi - če že ne ravno odkritje Amerike, smodnika in kar je še podobnih neodkritih reči, ki čakajo v zavet(r)ju zgodovine in se drenjajo proti površju. Tudi če ta bralec-odjemalec danes še niti rojen ni. Bolje: tudi če ta bralec/odjemalec danes še niti rojen ne bi bil.

Ampak, ljudje božji, kaj pišem, tile teksti so čisto spodobni in že danes primerni za branje. V znanju je moč, v branju je – kaj je kaj v branju takega, užitek?

Pa hvala vsem in še kdaj...

Velenje, v avgustu 2012

Lado Planko